1987.

1. शाकिन् Adj. vielleicht *mächtig.*

2. शाकिन् (mit verdächtigem Accent RV. 1,51,8) und शाकिन् Adj. *hülfreich, mittheilend.*

3.*शाकिन् m. N. pr. eines Mannes.

1. शाकिन Adj. *gewaltig.*

2.*°शाकिन n. = 2. °शाकट.

शाकिनिका f. = 2. शाकिनी (सा° geschr.).

1. शाकिनी f. *Gemüsepflanzung.*

2. शाकिनी f. *eine Art weiblicher Unholde bei den Verehrern der* Çakti Paṅkad. Nom. abstr. °त्व n.

शाकिमनवर्दिप N. pr. einer Oertlichkeit.

*शाकी f. Pat. zu P. 5,2,100, Vârtt. 1.

*शाकीय Adj. von शाक.

*शाकुण Adj. = परोक्षापिन्.

शाकुन 1) Adj. (f. ई) *von Vögeln kommend, ihnen eigen, sie betreffend, die Natur eines Vogels habend.* — 2) m. *Vogelsteller.* — 3) n. *Augurium, Auguralkunde.*

शाकुनसूक्त n. *ein best. Lied (das Vogellied).*

शाकुनि m. *Vogler, Vogelsteller* oder *Augur* VP. 2,6,22.

शाकुनिक m. 1) *Vogler, Vogelsteller.* — 2) *Fischer.*

शाकुनिन् m. 1) *Fischer.* — 2) **ein best. Unhold.*

शाकुनेय 1) Adj. *von* Çakuni *verfasst.* — 2) m. *a) *eine kleine Eulenart.* — *b)* Patron. des Asura Vṛka und N. pr. eines Muni (Karaka 1,1. 26).

*शाकुन्तकि m. Pl. N. pr. eines Kriegerstammes.

*शाकुन्तकीय m. *ein Fürst der* Çâkuntaki.

शाकुन्तल 1) m. Metron. Bharata's. — 2) f. (आ Burnell,T.) und n. (Opp. Cat. 1) Titel des bekannten Schauspiels. Das f. verdächtig. — 3) n. *die Erzählung von der* Çakuntalâ.

शाकुन्तलेय m. Metron. Bharata's.

शाकुन्तिक m. *Vogler* Karaka 1,29.

शाकुन्तेय m. N. pr. eines Arztes.

*शाकुलादिक Adj. (f. आ und ई) von शकुलाद्.

*शाकुलिक 1) m. *ein Fänger von* Çakula-*Fischen.* — 2) n. *eine Menge von* Çakula.

*शाकृत्क Adj. von शकृत्.

*शाकेक्षु m. *eine Art Zuckerrohr.*

शाकेन्द्र Adj. *des Fürsten der* Çaka (Jahr) Inschr. im Batavischen Museum.

शाकेय m. Pl. *eine best. Schule.*

*शाकोट und °क m. fehlerhaft für शाखोट, °क.

1. शाक्त 1) Adj. *zu den* Çakti Çiva's *in Beziehung stehend, aus ihnen hervorgegangen, sie betreffend* u. s. w. — 2) m. *a) Lehrer.* — *b) ein Verehrer der* Çakti Çiva's Ind. Antiq. 9,192.

2. शाक्त 1) m. Patron. des Parâçara MBh. 1,181, 21. — 2) n. Name eines Sâman.

शाक्ततन्त्र n. (Nom. abstr. °ता f.), शाक्तभाष्य n. und शाक्तानन्दतरंगिणी f. Titel.

शाक्तिक Adj. (f. ई) 1) *= शक्त्या जीवति. — 2) *den* Çâkta *eigen* Tantrasâra 8,*a* nach Aufrecht.

शाक्तीक m. *Lanzenträger* Çiç. 19,59.

1.*शाक्तेय m. *ein Verehrer der* Çakti Çiva's.

2. शाक्तेय m. Patron. Parâçara's MBh. 1,181,2.

शाक्त्य 1) m. Patron. des Gaurîviti. — 2) n. Name eines Sâman.

शाक्त्यसामन् n. Name zweier Sâman Ârsh. Br.

शाक्त्यायन m. Patron. von शाक्त्य. Auch Pl.

शाक्र und शाक्रेय m. Patron. des Parâçara. Richtig शाक्त und शाक्तेय.

शाकन् n. *Hülfe.*

शाक्य (nach den Grammatikern Patron. von शक, शाक und शाकिन् und Adj. in der Bed. von शका अभिज्ञनो ऽस्य) m. 1) N. pr. eines Kriegergeschlechts in Kapilavastu, das auf den Sonnengott zurückgeführt wird, und aus dem der Gründer des Buddhismus hervorging. Pl. *das ganze Geschlecht,* Sg. *ein Mann aus diesem Geschlecht.* — 2) *der* Çâkja κατ' ἐξοχήν, = शाक्यमुनि oder शाक्यसिंह Njâjam. 1,3,12. — 3) *ein buddhistischer Bettelmönch.* — 4) fehlerhaft für शाक्त्य 1).

*शाक्यकीर्ति m. N. pr. eines buddhistischen Lehrers M. Müller, Ren. 312.

शाक्यकेतु m. Bez. Çâkjamuni's J. R. A. S. 1876, S. 22.

शाक्यपाल m. N. pr. eines Fürsten.

*शाक्यपुंगव m. = शाक्यसिंह.

शाक्यपुत्रीय m. *ein buddhistischer Mönch* Harshaṅ. 213,15.

शाक्यप्रभ m. N. pr. eines buddhistischen Gelehrten.

शाक्यबुद्ध m. = शाक्यमुनि.

*शाक्यबुद्धि und *शाक्यबोधि (fehlerhaft) m. N. pr. eines buddhistischen Gelehrten.

*शाक्यबोधिसत्त्व m. = शाक्यमुनि.

शाक्यभिक्षु m. *ein buddhistischer Bettelmönch.*

शाक्यभिक्षुकी f. *eine buddhistische Bettelnonne.*

*शाक्यमति m. N. pr. eines buddhistischen Gelehrten.

*शाक्यमहाबल m. N. pr. eines buddhistischen Fürsten.

शाक्यमित्र m. N. pr. eines buddhistischen Gelehrten.

शाक्यमुनि m. *der* Muni *der* Çâkja, Bez. des Gründers des Buddhismus Kâd. 106,18 (192,10.11). Harshaṅ. 212,2. Kâraṇḍ. 83,21. Nach Mahâvastu 57,8. 61,10 giebt es eine Unzahl von Buddha's dieses Namens. Auch *°बुद्ध.

शाक्यवर्ध (wohl fehlerhaft) und *°वर्धन m. N. pr. der Schutzgottheit der Buddhisten.

शाक्यशासन n. *die Religion* Buddha's Harshaṅ. 204,12 (शाम्य° gedr.).

शाक्यश्रवण m. *ein buddhistischer Mönch* Satja bei Utpala zu Varâh. Bṛh. 15,1.

*शाक्यश्री m. N. pr. eines buddhistischen Gelehrten.

शाक्यसिंह m. *der Löwe unter den* Çâkja, = शाक्यमुनि.

शाक्यायनीय m. Pl. *eine best. Schule.* Weber vermuthet शाकायनीय.

शाक्र 1) Adj. (f. ई) Indra *gehörig, ihn betreffend, an ihn gerichtet.* — 2) f. ई Bein. der Durgâ (neben इन्द्राणी und इन्द्रजननी). — 3) n. *das unter* Indra *stehende Mondhaus* Gjeshṭhâ.

शाक्रीय Adj. = शाक्र 1). °दिश् f. so v. a. *Osten.*

शाक्वर 1) Adj. *a) gewaltig, mächtig.* रुद्रस्य ऋषभः शाक्वरः Name eines Sâman Ârsh. Br. — *b) zu dem* Sâman Çâkvara (oder *den* Çakvarî-*Versen*) *gehörig* u. s. w. (zugleich mit appellativem Nebenbegriff). — *c)* Bez. *einer imaginären Art von* Soma. Fälschlich शाङ्कर gedr. — 2) m. *Stier, Zugochs* Harshaṅ. 178,8. 197,13. Vgl. u. 1) *a).* — 3) n. *a) eine best. Begehung* Çâṅkh. Gṛhj. 2,11. — *b)* Name eines Sâman (eine der 6 Hauptformen), beruhend auf den Versen, welche Çakvarî heissen.

शाक्वरगर्भ Adj. *das* Sâman Çâkvara *enthaltend.*

शाक्वरपद्या f. *ein best. Metrum* Comm. zu Çiç. 4,24.

शाक्वरपृष्ठ Adj. *das* Sâman Çâkvara *zum* पृष्ठ 4) *habend.*

शाक्वरवर्ण n. Name eines Sâman.

*शाक्वर्य n. Nom. abstr. von शाक्वर.

*शाख्, शाखति (व्याप्तौ).

शाख 1) m. *a) eine Manifestation* Skanda's, *die als sein Sohn gefasst wird.* — *b) *Pongamia glabra.* — 2) f. शाखा (adj. Comp. f. आ und ई) *a) Ast, Zweig.* — *b) die Extremitäten, Arme und Beine.* — *c) Finger.* — *d) Oberfläche des Körpers.* — *e) Thürpfosten.* — *f) Ausläufer —, Flügel eines Gebäudes.* — *g) Verzweigung* (eines Geschlechts). — *h) Abart, Species, Unterabtheilung.* — *i) Zweig eines* Veda, so v. a. *Schule.* Karaka 1,30 so v. a. *Wissenszweig, Fach.* — *k)* Bez. *des dritten Theils einer astrologischen* Saṁhitâ. Auch °स्कन्ध m. Sûrjadeva in der Vorrede zu Ârjabh. IX. — *l) *= पत्तास्त्र. — *m) *= अस्तिक.